Lev DODIN

George Banu – un bărbat șarmant, agreabil, rafinat, un om care a iubit viața în toate expresiile ei, care a iubit *teatrul* – probabil cea mai fascinantă expresie a vieții. În orice caz, cred că asta era ceea ce George considera că ar fi teatrul. Iubea teatrul, în sine, dar și mai puternic iubea și înțelegea oamenii de teatru. Îi iubea, îi înțelegea, îi ajuta, îi îndruma, îi descifra, li-i descifra lor înșiși, dar și celor care nu știau prea multe despre teatru și își doreau cu adevărat să afle mai mult.

George sesiza cu ușurință, George făcea accesibilă înțelegerea teatrului în tot ce are el mai enigmatic, George se străduia să descopere cu multă înțelepciune și să aprecieze teatrul în ce are el mai simplu și mai transparent. George nu doar analiza teatrul, el îl apăra, ajuta atunci când teatrul trecea prin perioade grele (iar teatrul trece rar prin perioade ușoare).

George era un adevărat cetățean al lumii noastre teatrale – această lume care pare a fi atât de mare, dar care în realitate este atât de mică. Atunci când pleacă un cetățean atât de liber și de loial cum era George, lumea noastră rămâne mai tristă și mai goală. Trăim o senzație de gol și vom continua să simțim acest gol timp îndelungat. În lumea asta a noastră, spațiile nu se reocupă decât foarte rar; cel mai adesea rămân vacante.

Îi sunt și îi voi fi mereu recunoscător lui George pentru întâlnirile noastre, pentru reacțiile lui la spectacolele mele, la spectacolele teatrului nostru – și atunci când îi plăceau și le aprecia, dar și atunci când îl convingeau mai puțin și era mai puțin laudativ. Îi sunt recunoscător lui George pentru interesul enorm acordat muncii noastre; pentru acele ore fascinante petrecute împreună în săli de teatru sau discutând în culise, după spectacole, sau la cine – adevărate festinuri franțuzești, adevărate festinuri românești, adevărate festinuri rusești. Adevărate festinuri teatrale, atunci când încercam să rezolvăm, atunci când rezolvam dilemele cele mai importante ale vieții noastre teatrale.

Mi-l amintesc pe George. Mi-l voi aminti. Și îmi lipsește azi.

(Traducerea din limba engleză: **Ozana Oancea**)